

Núm. de Protocol: SS-0012-2/06
TSA: 50/06

S E N T È N C I A NÚM. 11-2007

PARTS:

Apel·lant: CASS
Representant: Dolors Montero
Advocat: Arqués advocats

Apel·lada: C.R.L.
Representant: en nom propi
Advocat: D. M.

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President : M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià

Magistrats: M.I. Sr. Bernard Plagnet

M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

A la vila d'Andorra la Vella, el 26 de febrer de 2007

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número SS-0012-2/06.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. Bernard Plagnet** el qual expressa el parer del Tribunal.

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- La Sra. C.R.L. va interposar recurs contra la resolució de la CASS de data 27 de desembre del 2005, confirmant en alçada la decisió del 28 de juliol anterior sol·licitant la revocació de la decisió impugnada i el seu dret a rebre una pensió mínima de vellesa de 5.000 punts.

2.- En la sentència del 13 de juny del 2006, el Tribunal de Batlles ha estimat la demanda promoguda per la Sra. Carmen Rodriguez Loureiro.

3.- En el seu recurs d'apel·lació de data 11 de setembre del 2006, la CASS manifesta principalment que:

-és essencial determinar si la Sra. C.R.L. pot acreditar una activitat assalariada regular abans de l'1 d'abril de 1968.

-la CASS considera que a la declaració escrita de la Sra. L.L.M. no se li pot donar valor probatori puix que no es tracta ni del patró declarant ni del legal representant del patró declarant;

-pel que respecta a les dues certificacions de Banca privada d'Andorra SA, també considera la CASS que cap de les dues pot constituir prova suficient.

La CASS ha confirmat els seus arguments en el seu escrit de conclusions de data 24 d'octubre del 2006.

4.- En la seva contesta de data 29 de setembre del 2006, la Sra. C.R.L. manifesta principalment que:

-la CASS s'ha equivocat en el número de la sentència de la Batllia la qual apel·la (és la número 2005-055 en lloc de la 2006-055);

-si bé de forma individual les certificacions aportades no constitueixen una prova inquebrantable de la meua activitat assalariada abans de l'1 d'abril del 1968, per la manca de precisió en les mateixes, si que s'ha de considerar que un cop posades totes en paral·lel els indicis són suficients per a establir la prova de la meua activitat assalariada regular abans de l'1 d'abril del 1968.

La Sra. C.R.L. ha confirmat els seus arguments en el seu escrit de conclusions de data 9 d'octubre del 2006.

5- Trameses les actuacions a aquesta Sala, s'ha designat el magistrat ponent i han quedat vistes les actuacions per a deliberar i decidir.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- Sobre el procediment :

El fet que la CASS s'hagi referit a la sentència n° 2005-055 en lloc de la 2006-055 és un simple error material i no d'altra naturalesa que faci inadmissible el recurs d'apel·lació. Sobre aquest punt, l'argument presentat per la Sra. C.R.L. s'ha de rebutjar.

Tercer.- Sobre el fons:

El litigi versa sobre el caràcter probatori dels certificats aportats per la Sra. C.R.L. que certifiquen que ha tingut una activitat assalariada abans de l'1 d'abril de 1968.

L'article 41 del Reglament tècnic no precisa el tipus de prova que ha d'aportar l'assegurat. En conseqüència, cal concloure que tots els medis de prova són admissibles.

En aquest cas, la Sra. C.R.L. aporta dos tipus de certificats:

El primer ha estat redactat per la Sra. L.I.M. en data 3 de novembre del 2005 (veure foli. 40). Aquesta persona no és ni el patró, ni el legal representant del patró, però com ja s'ha remarcat més amunt, el text no exigeix que el certificat sigui redactat pel patró o pel seu legal representant.

Els altres certificats els ha presentat la Banca privada d'Andorra:

-el primer d'ells, de data 11 de novembre de 2005, certifica que la Sra. Carmen Rodriguez Loureiro ha estat empleada des de l'octubre de 1967 per l'antiga societat Warfil «societat que en posterioritat va ser

absorbida per Banca Cassany i que en l'actualitat s'anomena Banca privada d'Andorra » (veure foli 41).

La segona, de data 28 d'abril de 2006, s'ha adreçat al Batlle en contesta a una demanda presentada per aquest. La Banca privada d'Andorra confirma que la « Sra. C.R.L. va ser empleada de la societat W. de la qual Banca privada d'Andorra va ser administrador judicial. Malauradament no disposem de cap document acreditatiu » (veure foli 57).

Es tracta per tant d'apreciar el caràcter probatori d'aquests diferents documents.

En quant al certificat redactat per la Sra. L.L.M., és exacte que es presenta simplement com « encarregada de secció de teixidores », però aquest document constitueix un indici de la realitat del treball assalariat efectuat des de l'octubre de 1967 per la Sra. C.R.L.. Es pot afegir un altre element que va en el mateix sentit: s'indica en aquest certificat que el titular del negoci era el Sr. P. R., E.; ara bé, en resulta de l'examen de l'extracte dels punts de vellesa adquirits després de l'1 d'abril de 1968 que la interessada ha estat declarada des del mes d'abril de 1968 fins el mes de desembre del mateix any pel Sr. P.,R.,E. (veure foli 9), el que fa pensar que efectivament treballava pel seu compte abans del mes d'abril de 1968.

D'altra banda, els certificats lliurats per la Banca privada d'Andorra són suficientment precisos, contràriament a allò que sosté la CAS. En efecte, l'empresa W. ha desaparegut, i efectivament és impossible d'obtenir un document acreditatiu. Cal remarcar que no existeix cap lligam particular entre la Banca privada d'Andorra i la Sra. C.R.L., que fa sospitar es tracta d'un certificat de complaença.

Resulta d'aquestes consideracions que la Sra. C.R.L. ha aportat la prova de la seva activitat assalariada des del mes d'octubre de 1967.

D E C I S I Ó

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer: Desestimar el recurs d'apel·lació presentat per la CASS

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Administrativa

Segon: Confirmar la sentència recorreguda i declarar el dret de la Sra. C.R.L. a que la CASS li atorgui una pensió de vellesa mínima de l'article 41 paràgraf segon del Reglament tècnic amb efectes econòmics a comptar del dia 14 de maig del 2005.

Aquesta sentència es ferma i executiva

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Administrativa